

PROGRAMA

PART I – Orquestra

CONCERT DE BRANDEMBURG Núm. 3 en Sol major, BWV 1048
Tempo giusto – Adagio – Allegro

SUITE PER ORQUESTA Núm. 2 en Si menor, BWV 1067

Ouverture – Rondeau – Sarabande
Bourrée I – Bourrée II – Bourrée I
Polonaise – Double – Menuet – Badinerie

PART II – Solistes, Cor i Orquestra

CANTATA Núm. 131 “Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir”

Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir
(Simfonia i cor)
So du willst, Herr, Sünde zurechnen
(Baix i cor)
Ich harre des Herrn
(Cor)
Meine Seele wartet auf den Herrn
(Tenor i cor)
Israel, hoffe auf den Herrn
(Cor)

Organitza:

Associació Impromptu pel Foment de la Música
amb la col·laboració de
l'Orfeó de Sants

www.aifm.cat

Barcelona, 2011

sants XXI
L'orfeó

www.orfeodesants.com

CONCERT BACH

BARCELONA FILHARMONIA CAMERATA IMPROMPTU

SOLISTES
Russell Wyton, flauta
Aniol Botines, tenor
Rafael Padilla, baix

DIRECCIÓ
Daniel Antolí i Plaza

CONCERT DE BRANDEMBURG Núm. 3
en Sol major, BWV 1048

SUITE PER ORQUESTA Núm. 2
en Si menor, BWV 1067

CANTATA Núm. 131
“Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir”

Parròquia de
Santa Maria de Sants
Pl. Bonet i Muixí, 5 – Barcelona

Diumenge, 22 de maig
a les 18 h

JOHANN SEBASTIAN BACH

Al seu temps Johann Sebastian Bach era més conegut com organista virtuós que com a compositor. La seva música sacra, per orgue i per cor i la música instrumental tenien una exuberància i aparent llibertat que amagava un immens rigor compositiu. L'ús que Bach feia del contrapunt era brillant i innovador i les immenses complexitats del seu estil de composició –que habitualment incloïa simbologia musical i numerologia que semblen encaixar perfectament en un ambició trencaclosques – encara sorprèn als músics d'avui en dia.

CONCERT DE BRANDEMBURG Núm. 3 en Sol Major BWV 1048

Al 1721, Bach va dedicar sis peces orquestrals al Margrave Christian Ludwig de Brandenburg, explícitament en resposta a un encàrrec, però a la vegada i de forma encoberta, com una carta de presentació per fer-se amb un lloc de músic a la cort. Aquests concerts de Brandenburg despleguen gran varietat d'estils, influències, i orientacions musicals i probablement no van ser concebuts com un conjunt. Tanmateix, d'ells es desprèn el gran talent de Bach en absorbir nous estils (entre ells el concerto grosso italià) i després expandir i millorar cada nova influència. En qualsevol cas, el Margrave mai no va agrair a Bach aquesta obra, pagar-li una quantitat, preparar-ne la interpretació i, encara menys, oferir-li una plaça a la cort. Així era la vida, fins i tot per al mateix Bach.

SUITE PER ORQUESTRA Núm. 2 en Si menor BWV 1067

La suite per a orquestra estava dins un conjunt de formes musicals que, durant el segle XVIII oscil·laven entre el món de l'alta cultura i el del pur entreteniment. Aquest gènere, també anomenat obertura, es creu que es deriva dels fragments de ballets i òperes franceses. Les obertures van causar furor a les corts alemanyes del segle XVIII, on estava en plena moda la música francesa. Les suites per orquestra també combinaven elements dels concertos italians, amb un especial èmfasi a les suites de Bach.

CANTATA Núm. 131, “Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir”

(Any: 1707–1708)

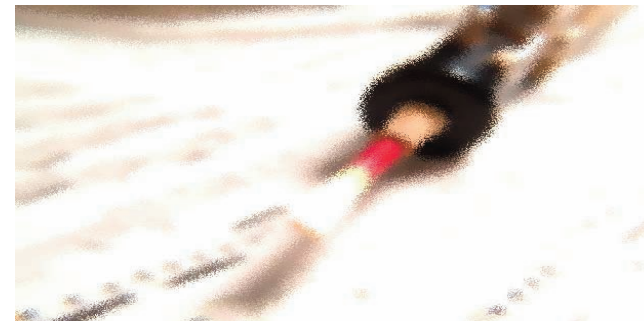
Aquesta obra, de profund sentiment, ens evidencia que Bach no va compondre cap cantata que puguem qualificar d'immadura. Essent una de les seves primeres temptatives amb la forma cantata, BWV 131 “Des de l'abisme et crido, Senyor” va ser composta a Mülhausen, on Bach s'estava com a organista. Un dels autògrafs que ha sobreviscut inclou una anotació segons la qual la cantata va ser “posada en música atenent a la petició de Herrn D. Georg Cristian Eilmar”. Eilmar era l'ardiaca de Santa Maria a Mülhausen, una persona amb qui Bach va mantenir una peculiar amistat –anys més tard Eilmar va ser padrí del primer fill de Bach, Wilhelm Friedemann. L'estudiós sobre Bach Christoph Wolff també suggereix que Eilmar bé podria haver estat l'autor del text.

Com molts dels altres textos de les primeres cantates, el text es basa majoritàriament en fragments bíblics, en aquest cas el Salm 130. Juxtaposat al salm hi ha dues estrofes del coral “Herr Jesu Christ” de Bartholomäus Ringwaldt, emprats a les àries de baix i tenor. No s'ha pogut determinar cap situació litúrgica en concret per aquesta cantata de profund sentit penitent, però és possible que s'hagués interpretat en un servei commemoratiu de penitència després d'un gran incendi que va devastar Mülhausen al 1707, poc abans que Bach ocupés la seva plaça d'organista.

Malgrat el caràcter predominantment sobri, l'obra queda il·luminada amb flaixos d'il·lustració directa del text, típics de les primeres cantates de Bach. També característic de les primeres cantates de Bach és la simfonia orquestral a l'inici i l'absència de formes tancades. L'obra s'estructura en blocs interconnectats i no en moviments individuals. Així la simfonia ens porta directament al primer cor, que a la vegada està dividit en seccions, una introducció lenta i una continuació fugada més viva.

Després segueix un fragment per baix aïros amb oboè obligat, en el qual les paraules planyents del salm s'alternen amb les d'una versió ornamentada del coral, cantades per soprano solo. La nota d'esperança que aporta el coral és manté en el cor (“Jo espero al senyor”) just al mig de l'obra. A continuació l'ària de tenor torna al mode menor, mentre el text ens parla de la llarga espera de l'ànima fins la matinada. Novament, uns versos del coral, aquest cop cantats per les contralts, se superposen. El cor final comença amb un cop dramàtic, una triple invocació de la paraula “Israel”, just abans de concloure amb una fuga aquesta remarcable cantata.

Traduït de *Classical Archives.com* per
Alfons Fdez. de la Reguera

CAMERATA IMPROMPTU

És un cor de l'Associació Impromptu pel Foment de la Música, dirigit per en Daniel Antolí i Plaza. Va ser fundat a Barcelona com una renovació del projecte musical del Cor de Cambra Impromptu. En aquesta nova etapa el cor es proposa assolir nous reptes a través de la formació continuada dels seus membres i del rigor en el treball musical.

Col·labora habitualment amb diverses formacions musicals com Coralía, el Cor de Cambra del Maresme, la Capella de Música Burés o l'Orquestra de Cambra I Dilettanti, amb les quals ha produït repertoris com Mozart, 250 anys i l'estrena absoluta de l'òpera SORT! de Daniel Antolí amb llibret de Marta Luna. També ha col·laborat amb la Coblà La Principal del Llobregat amb el programa Homenatge a Joaquim Serra (2007–2008).

Amb l'Orquestra de les Cultures va fer la preestrena de la cantata intercultural De fang i d'onades (2008) amb música de Jorge Sarraute i text de Carles Duarte dirigits per Francesc Llongueres. Camerata Impromptu va ser guardonada amb el tercer premi en el XXXIX Certamen Coral de Ejea de los Caballeros i amb el segon premi al 5è Festival Internacional de Cors de Malgrat de Mar.

Ha actuat en prestigiosos cicles i sales de concert. De les actuacions i repertoris més recents destaquen: Un segle de música coral catalana; l'enregistrament en CD de l'òpera SORT!; Poesia i Música per a cor i piano amb obres de Brahms i Guastavino acompanyades –per primer cop a l'Estat espanyol– amb un pianoforte vienès restaurat que va ser construït per Igmar Bösendorfer l'any 1855; l'inèdit programa Mort i Resurrecció amb la recuperació i adaptació de la Missa Defunctorum del mestre de capella de la Catedral de Barcelona Josep Sancho Marraco; el programa Purcell & Händel de música religiosa i profana per a cor i orquestra en commemoració dels seus respectius aniversaris; l'Oratori de Nadal de J. S. Bach, amb l'Orquestra de Vic, dirigits pel director Jordi Mora; Romàntics Alemanys, amb obres a capella i amb acompanyament de piano de Felix i Fanny Mendelssohn, Robert Schuman i Johannes Brahms; Música catalana i d'autors catalans; Música i Natura, amb obres del Renaixement i del Romanticisme, sobre la percepció que té l'individu del seu entorn natural.

Ha organitzat i fet de cor pilot en el Curs 2009 de Direcció Coral de la Federació de Cors de Clavé i en el Curs 2010 de Direcció Coral Camerata Impromptu.

Camerata Impromptu és membre de la Federació de Cors de Clavé, de la FCEC, dona suport a Corals Joves de Catalunya i ha signat el Compromís Ciutadà per la Sostenibilitat de Barcelona.

www.camerataimpromptu.org

BARCELONA FILHARMONIA

L'Orquestra de Cambra I Dilettanti (OCID) es presentà públicament per primera vegada a la Basílica de Santa Maria del Pi de Barcelona el juny de 2004, amb un programa de música barroca italiana i amb la col·laboració de la Camerata Impromptu, sota la direcció d'en Daniel Antolí i Plaza, el seu director–fundador.

L'orquestra, des de la seva fundació, ha interpretat per tot Catalunya repertori cambrístic dels autors més destacats de totes les èpoques, com ara: J. S. Bach, G. F. Telemann, A. Vivaldi, W. A. Mozart, J. Haydn, E. Grieg, J. Sibelius, B. Bartók, S. Barber, A. Pärt... amb especial atenció a músics catalans com Eduard Toldrà, Enric Morera o Manuel Oltra.

Habitualment fa incursions al repertori simfònic–coral i operístic, per exemple amb obres com el Gloria, Credo i Magnificat d'A. Vivaldi, el Rèquiem de W. A. Mozart, els Coronation Anthems i la Wassermusik –Música Aquàtica– de G.F. Handel, la Music for The Funerals of Queen Mary i The Fairy Queen de H. Purcell, l'Stabat Mater de J. G. Rheinberger, el Da Pacem Domine d'A. Pärt, diverses àries d'òperes, etc.

L'orquestra ha participat en la producció i estrena mundial de l'òpera SORT! composta pel seu director–fundador, en Daniel Antolí i Plaza l'any 2006, amb text de Marta Luna i Sanjuan, i en el seu enregistrament amb el segell discogràfic "In Situ". També ha participat en l'enregistrament d'un anunci televisiu per Citi Bank que s'ha estat emetent per les televisions de tot Europa i els Estats Units d'Amèrica.

I Dilettanti ha treballat i treballa habitualment amb músics i agrupacions de prestigi reconegut com la Camerata Impromptu, Edmon Elgström, Dolors Cano, Montserrat Cabero, Coralía, la Capella de Música Burés o l'Orfeó Vigatà, entre d'altres.

Recentment, en col·laboració amb les corals Camerata de Sant Cugat i la Polifònica de Vilafranca i amb grans figures de la lírica actual com Francesca Roig, Carol García, Maribel Ortega, la japonesa Yasuko Sato, i la romanesa Diana Tugui, entre d'altres, ha participat a un recital líric benèfic per a la Fundació Josep Carreras de lluita contra la leucèmia al Teatre–Auditori de Sant Cugat amb gran èxit de públic i crítica. Aquesta col·laboració es va tornar a produir el juliol de 2010 en una producció d'àries d'òpera i música de cinema a Premià de Mar que va comptar també amb la participació del tenor italià Giorgio Elmo.

L'OCID ha actuat a algunes de les sales més importants del país: el Palau de la Música Catalana, el Teatre–Auditori de Sant Cugat, Teatre Kursaal de Manresa, Foment Mataroní, l'Auditori de la Pedrera de Caixa Catalunya, l'Auditori del Caixaforum, l'Auditori Eduard Toldrà, el Teatre de l'Aliança del Poblenou, la Seu de Manresa, el Teatre de Vallromanes, el Teatre del Conservatori de Manresa, el Monestir de Sant Pere de Casserres o el Teatre de Sort...

Les actuacions del setembre de l'any 2010 a l'Alguer i Sassari (Itàlia), han coincidit amb l'inici d'un renovat projecte musical i organitzatiu, que entre d'altres, han comportat que l'orquestra passi a anomenar-se Barcelona Filharmonia.

Aquesta jove formació neix com a projecte de treball d'estudiants de música de nivell avançat i músics que han acabat els seus estudis, amb la finalitat d'ampliar els coneixements musicals dels seus membres amb la màxima qualitat i rigor, i alhora fer-ne gaudir els altres.

Barcelona Filharmonia

www.barcelonafilharmonia.com

DANIEL ANTOLI I PLAZA, director

Nascut a Barcelona l'any 1975, va cursar estudis de composició –amb Manuel Oltra, entre d'altres– cant, piano i direcció al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona obtenint sempre les màximes qualificacions. Ha ampliat estudis en el camp de la direcció orquestral al Conservatori Superior de Música de Viena (Àustria). És diplomad en Magisteri, especialitat de Música, per la Universitat de Barcelona.

Els seus mestres de direcció coral han estat Manuel Cabero, Mireia Barrera, Josep Vila, Carl Høgset, Anders Eby, Pierre Cao, Frieder Bernius, entre d'altres i en la direcció orquestral Manuel Valdivieso, Jordi Mora, Salvador Mas i Antoni Ros Marbà.

Ha estat guanyador del 1r Premi en el II Concurs de Composició Coral de la FCEC. Diverses formacions han estrenat obres seves, entre les quals destaquen el Cor del Reial Conservatori d'Estocolm, el Cor Madrigal, el Cor de Cambra del Liceu, el Cor Aura de l'Escola del Palau, La Cobla Principal del Llobregat, la Banda Simfònica del Conservatori Superior de Música de Barcelona o l'Orquestra de Cambra I Dilettanti. El juliol de 2006 s'estrenà a Barcelona la seva primera òpera, SORT! (operasort.com).

Ha estat professor de Direcció, Cant Coral i Música de Cambra del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, de l'Escola Oriol Martorell (Ensenyaments artístics), del Curs DMúsica de Direcció Coral, del Curs 2009 de Direcció Coral de la Federació de Cors de Clavé i del Curs 2010 de Direcció Coral Camerata Impromptu. Ha estat director titular de la Cobla La Principal del Llobregat (distingida amb la Creu de Sant Jordi), de l'Orquestra de l'Escola del Palau, de la Banda Simfònica del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, de la Capella de Música Burés, de l'Orquestra de Cambra I Dilettanti, entre d'altres. El 2005 va ser director assistent de la JONC (Jove Orquestra Nacional de Catalunya).

Ha actuat arreu de l'Estat espanyol, a Portugal, Andorra, França, Alemanya, Àustria, Itàlia, Hongria i Argentina i a festivals internacionals de música com el Festival de Peralada (Catalunya) o el Festival de Música Antiga d'Àvelino (Nàpols), o cicles com "Concerts de tarda al Palau de la Música Catalana" o "El petit Palau".

Ha dirigit en concert altres formacions i artistes de reconegut prestigi com la Cobla Sant Jordi, la Principal de la Bisbal, la Cobla Mediterrània, les sopranos Yasuko Sato, Diana Tugui i Maribel Ortega, les mezzosopranos Carol García i Francesca Roig, el Cor Lieder Càmera, el Cor de la Universitat de Portland (Oregon, USA), el Cor de Cambra del Reial Conservatori d'Estocolm (Suècia), el Cor Jove Nacional de Noruega (Noruega), la Jove Orquestra Nacional de Catalunya o l'Orquestra Simfònica de Vidin (Bulgària). Actualment és professor del departament de Didàctica de l'Expressió Musical i Corporal de la Universitat de Barcelona, i director

titular de la Camerata Impromptu, del Cor de Cambra Maresme, de l'Amistat de Premià de Mar, del Cor de Magisteri de la Universitat de Barcelona, de Coralia i de l'orquestra Barcelona Filharmonia (projecte renovat de l'antiga Orquestra de Cambra).

El juliol de 2010 va ser nomenat director de l'Orfeó de Sants.

RUSSELL WYTON, flauta

Russell Wyton va néixer a Preston (Anglaterra). Amb 6 anys va iniciar els seus estudis musicals amb el seu pare Christopher Wyton, continuant-los a "L'aula de música" de Barcelona amb la professora Robin Oxman.

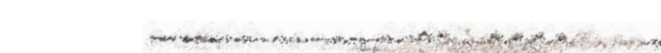
L'any 2003 va ser admès al Conservatori Municipal de Barcelona on va realitzar els estudis de Grau Mitjà en només quatre anys amb la professora Dolors Serra, rebent classes addicionals de Magdalena Martínez.

L'any 2007 va ser admès al Conservatori Superior del Liceu on cursa actualment els estudis de Grau Superior de Música amb els professors Jaume Cortadellas i Christian Farroni. Ha rebut diverses "masterclass" de Nora Garcia, Julia Gallego i Paco Varoch, entre d'altres.

Com a intèrpret ha participat en diverses orquestres com la "Banda Federal de Catalunya", "Orquestra Universitat de Barcelona", "Banda de Música del Prat" i "Barcelona Filharmonia", entre d'altres.

En el camp de música de cambra ha participat en diverses formacions entre els quals destaquen quintets de vent, quartets de Flauta, el duo "A contratiempo" (guitarra i flauta), i el trio "Quin-trio!" (arpa, veu i flauta), que ha realitzat concerts a Barcelona, les Illes Balears, França i Alemanya.

Actualment participa a la "Banda Federal de Catalunya", la "Banda de Música del Prat" l'orquestra de cambra "Barcelona Filharmonia" i és professor de "L'aula de música de Vilassar de Mar", l'escola "Esclat" de Barcelona i "L'aula de música" del Prat.

ANIOL BOTINES, tenor

Nascut a Barcelona, inicia el cant amb Montserrat Pueyo i Manuel Cabero, fins a aconseguir el títol professional, prosseguint posteriorment amb Àngels Civit, Maty Pinkas, Jordi Domènech i Dalton Baldwin.

Va finalitzar els estudis superiors d'Oboè al Conservatori Municipal de Música de Barcelona i d'Història a la Universitat de Barcelona.

Com a tenor solista s'ha especialitzat preferentment en el camp de l'oratori, actuant en cicles com el Festival Grec'06 de BCN, Schubertiada de Vilabertran, Palau 100, Cambra Coral al Palau, Tardes al Palau, Diumenges al Palau, Festival Líric de Catalunya Nord, Festival de Jaca, Festival de Brezice (Eslovènia)... així com en els principals auditoris i catedrals de Catalunya, València i Balears. En aquests concerts ha estat acompanyat per orquestres com Concerto Italiano, Orquestra de la Comunidad de Madrid, Orquestra de Cambra del Gran Teatre del Liceu, Orquestra Nacional d'Andorra, Orquestra Barroca de Sevilla, Orquestra de l'Empordà, Orquestra de Granollers, Camerata XXI-Tarragona, Orquestra Terrassa 48 i Camerata St. Gugat sota la batuta de Rinaldo Alessandrini, A. Ros Marbà, Günther Theuring, José R. Encinar, Manel Valdivieso, Xavier Puig, Manel Cabero, Carles Coll, Esteve Nabona, Ramon Noguera, Daniel Mestre i Xavier Baulies.

Ha enregistrat diverses obres, entre les quals destaquen: Obra sacra de J. Gallus, per a RTV Eslovènia, 2003, Cantates barroques de la Seu de Tortosa (M.Rosa 2004, La Ma de Guido), Música barroca de F. Valls (F. Bonastre, 2004), director-compositor de qui també ha estrenat i enregistrat la cantata "Corona d'Estels"2007, les "Completes de Cervera" (X. Puig, 2006) per a Catalunya Musica Radio, i l'Òpera "Il piu bel nome" de Caldara, en el paper de Il Fato (2009).

Ha estat becat el 2010 per l'Académie Internationale de Villecroze, per aprofundir en el Lied alemany amb els professors Dalton Baldwin i Lorraine Nubar.

Actualment també és membre del Cor de Cambra del Palau de la Música.

RAFAEL PADILLA, baix

Jove músic veneçolà, inicia els seus estudis de piano i cant a l'Escola de Música de la Universitat dels Andes. Han estat els seus mestres els professors William Alvarado, Luis Romero i Daniel Morales.

Ha complert una tasca com a coralista en diferents agrupacions, participant en esdeveniments i festivals corals nacionals i internacionals, entre els quals destaquen el "6º Simposio Mundial de Música Coral" el 2002 (Minneapolis, EUA); "Proyecto Voces Andinas a Coro" el 2004 (Caracas, Veneçuela); "7th International Youth Chamber Choir Meeting in Usedom" el 2008 (Alemanya); amb el Cor Madrigal, muntatge de l'obra simfònica coral "Gurrelieder" d'Arnold Schönberg, també el 2008 i "15 º Festival Choral International en Provence" el 2010 (França).

Actualment forma part del Cor de Cambra del Vallés Oriental i del Cor de Cambra de Granollers.